

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten a 2020. szeptember 16. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 rendőr főtörzsőrmester I. r. vádlott és társai ellen indított bűnügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. december 12. napján kihirdetett Kb.II.3/2019/24/II. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 rendőr főtörzsőrmester I. r. vádlottat bűnösnek mondja ki még a Btk. 305. § c) pontjába ütköző társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntetében is.

Ezért – halmazati büntetésül – 1 (egy) évi börtönbüntetésre ítéli. A szabadságvesztés végrehajtását 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggeszti.

A 2018. március 3. napjától 2018. március 6. napjáig őrizetben töltött időt végrehajtás elrendelése esetére a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendeli.

Terhelt1 rendőr főtörzsőrmester I. r. vádlottat előzetesen mentesíti a büntetett előélethez fűződő hátrányos következmények alól.

Terhelt2 rendőr törzsőrmester II. r. és Terhelt3 rendőr őrmester III. r. vádlottakat bűnösnek mondja ki a Btk. 305. § c) pontjába ütköző társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntetében.

Ezért Terhelt2 rendőr törzsőrmester II. r. vádlottat 200 (kettőszáz) napi tétel, napi tételenként 1.000,- (ezer) forint pénzbüntetésre ítéli.

A II. r. vádlott által 2018. március 3. napjától 2018. március 6. napjáig őrizetben töltött idő beszámításával 3 (három) napi tétel pénzbüntetést lerovottnak tekint. A fennmaradó 197.000,-

(százkilencvenhétezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Terhelt3 rendőr őrmester III. r. vádlottat 250 (kettőszázötven) napi tétel, napi tételenként 1.000,- (ezer) forint pénzbüntetésre ítéli.

A III. r. vádlott által 2018. március 3. napjától 2018. március 6. napjáig őrizetben töltött idő beszámításával 3 (három) napi tétel pénzbüntetést lerovottnak tekint. A fennmaradó 247.000,- (kettőszáznegyvenhétezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Terhelt4 rendőr főhadnagy IV. r. vádlottat bűnösnek mondja ki 3 rendbeli a Btk. 452. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző előjárói intézkedés elmulasztásának vétségében.

Ezért – halmazati büntetésül – 200 (kettőszáz) napi tétel, napi tételenként 1500,- (ezeröttszáz) forint pénzbüntetésre ítéli.

A 300.000,- (háromszázezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Az eljárás során felmerült 158.012,- (százötvennyolcezer-tizenkettő) forint bünygyi költségbl Terhelt1 rendőr főtörzsörmester I. r. vádlottat 58.923,- (ötvennyolcezer-kilencszázhuszonhárom) forint, Terhelt2 rendőr törzsörmester II. r. vádlottat 25.046,- (huszonötezer-negyvenhat) forint, Terhelt3 rendőr őrmester III. r. vádlottat 31.076,- (harmincegyezer-hetvenhat) forint, míg Terhelt4 rendőr főhadnagy IV. r. vádlottat 11.076,- (tizenegyezer-hetvenhat) forint bünygyi költség megfizetésére kötelezi. Az eljárás során felmerült további 31.889,- (harmincegyezer-nyolcszáznyolcvankilenc) forint költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s:

[1] A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. december 12. napján hirdetett Kb.II. 3/2019/24/II. számú ítéletével Terhelt1 rendőr főtörzsörmester I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 325. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző lőszerrel visszaélés büntetében és ezért megrovásban részesítette. Kötelezte az I.r. vádlottat 47.847 Ft bünygyi költség

megfizetésére. Ellenben Terhelt1 rendőr főtörzsőrmester I.r. vádlottat az ellene a Btk. 305. §. c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Terhelt2 rendőr törzsőrmester II.r. vádlottat és Terhelt3 rendőr őrmester III.r. vádlottakat az ellenük a Btk. 305. § c. pontjába ütköző, társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Terhelt4 rendőr főhadnagy IV.r. vádlottat az ellene a Btk. 452. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző előjárói intézkedés elmulasztásának vétsége miatt emelt vád alól felmentette. A bíróság megállapította, hogy az eljárás során felmerült további 110.165 Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

[2] A katonai ügyész a nyilatkozattételre három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőben fellebbezést jelentett be, az I.r. vádlott terhére felmentése miatt, a bűnösségének megállapítása, továbbá a lőszerrel visszaélés büntette miatt halmazati büntetesként felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében. A II.r., III.r., IV.r. vádlottak terhére a felmentésük miatt, a bűnösségük megállapítása és pénzbüntetés kiszabása végett fellebbezett.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf. 34/2020/9. Számú átiratában az elsőfokú ügyészség által bejelentett fellebbezést valamennyi vádlott, az I.r. és III.r. vádlottak tekintetében kiegészítéssel fenntartotta. Utalt arra, hogy az elsőfokú ítélet felülbírálata mind a négy vádlottnál a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései szerint teljeskörű. Kifejtette azon álláspontját, hogy az ítélet A./ tényállási része mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, míg az ítélet B./ tényállási része a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja szerint hiányos, amely hiányosság kiküszöbölését követően az felülbírálható lesz, és annak keretében mind a négy vádlott elkövetéskori szándékára és célzatára helyes következtetés vonható. Kifogásolta, hogy az elsőfokú katonai tanács az I.r., II.r., és III.r. vádlottakat az ellenük hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól bűncselekmény hiányában azért mentette fel, mert álláspontja szerint a büntett egyik tényállási eleme a jogtalan hátrány okozására, illetve jogtalan előny szerzésére irányuló szándék, mint vádlotti tudattartalom a felvett bizonyítás alapján nem volt megállapítható.

[4] Ezzel szemben a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség azzal érvelt, hogy az I.-III.r. vádlottak rendőrként vezényelt szolgálatba lépésükkel hivatalos személyként látták el feladataikat. Utalt arra, hogy a bűncselekmény ugyan célzatos, de nem eredmény-bűncselekmény, a védett jogi tárgy a Magyar Állam nevében eljáró hivatalos személyek törvényes, a társadalmi rendeltetésnek megfelelő működésébe vetett közbizalom. A vádban írt felvétel elkészítésére pont azért kerülhetett sor, mert a vádlottak szolgálatba lépett rendőrök, hivatalos személyek voltak. Utalt arra is, hogy ezen vádlottak kizárólag szolgálati célból tarthattak maguknál mobil telefont, annak magáncélú használata tiltott volt. A másodfokú ügyészi álláspont szerint az I. -III.r. vádlottak az alkalom szülte helyzetet felismerve és azzal visszaélve, a maguk örömére emlékül – mely körülmény az ő oldalukon célzott előnyként jelentkezett – vettek részt a felvételek elkészítésében, majd azokat alosztályuk tagjaival megosztották, mely szolgálatilag nem engedélyezett tevékenységükkel az I.r.és III.r. vádlott a maga számára nyilvánvalóan jogosulatlan előnyt szerzett, melyhez fizikai segítséget nyújtott a felvételt készítő II.r. vádlott.

[5] A IV.r. vádlott cselekményéhez kapcsolódóan kifejtette, hogy alosztályvezetőként szervezetszerű elöljárója volt az I.r. - III.r. vádlottaknak, tisztában volt a jelentési kötelezettséggel, valamint azzal, hogy a Nyugat-magyarországi Határvédelmi Igazgatóság vezetője az állományilletékes parancsnok, és a vonatkozó szabályok szerint ő jogosult döntést hozni fegyelmi eljárás elrendelése tárgyában. Ezen feladatát azonban csak akkor gyakorolhatja, ha tudomást szerez a fegyelemsértések megtörténtéről. A IV.r. vádlott azonban elmulasztotta elöljárói kötelezettségének teljesítését. Mivel ez a mulasztás 3 beosztottja tekintetében történt meg, így magatartása 3 rb. a Btk. 452. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző elöljárói intézkedés elmulasztása vétségeként minősül.

[6] Az I.r., II.r. és IV.r. vádlott javára indítványozta enyhítő körülményként figyelembe venni, hogy a törvénnyel még nem kerültek összeütközésbe, továbbá az I.r. vádlottnál azt, hogy egy kiskorú gyermek eltartására köteles. Mind a négy vádlott esetében enyhítő körülmény a megfelelő szintű szolgálatteljesítés, míg súlyosító körülményként indítványozta az I.r. - III.r. vádlottak esetében megállapítani, hogy bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként olyan bűncselekményt követtek el, melyet megakadályozni lettek volna kötelesek. Az I.r. vádlottnál súlyosító körülmény, hogy az elkövetés idején elöljárói feladatokat látott el, a III.r. vádlott esetében, hogy korábban katonai bűncselekmény miatt már volt büntetve, míg a IV.r. vádlottnál a többszörös halmazat. Utalt arra, hogy az I.r. vádlott esetében az ítélet személyi része elírást tartalmaz, mert a rendészeti szakközépiskola nem Abaligeten, hanem Adyligeten van.

[7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az SZMSZ és az Ügyrend állományilletékes parancsnokra vonatkozó részeinek tárgyaláson történő ismertetését követően az elsőfokú ítélet B részét mind a négy vádlott vonatkozásában egészítse ki, majd a bűnösségi körülmények számbavétele után az ügydöntő határozatot változtassa meg, melynek keretében Terhelt1 rendőr főtörzsőrmester I.r. vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 305. § c) pontjába ütköző, társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntetében is, és a vele szemben – halmazati büntetésül – súlyosításul szabjon ki a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontja felhívásával, a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdésének megfelelő, a Btk. 37. § (2) pontja szerinti börtön végrehajtási fokozatú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést. Az I.r. vádlottat a Btk. 102. § (1) bekezdése alapján részesítse előzetes bírósági mentesítésben. Terhelt2 rendőr törzsőrmester II.r. vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 305. § c) pontjába ütköző, bűnsegédként elkövetett hivatali visszaélés büntetében, és ezért őt ítélje a Btk. 33. § (4) bekezdés alkalmazásával, a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése szerinti pénzbüntetésre. Terhelt3 rendőr őrmester III.r. vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 305. § c) pontjába ütköző, társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntetében, melyért őt a Btk. 33. § (4) bekezdés felhívásával, a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése szerinti pénzbüntetésre, valamint a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok – különösen az egyéni visszatartás keretében számba vehető katonai nevelő hatás – maradéktalan elérése végett ítélje a Btk. 136. § (1) bekezdés b) pontja és 140. § (1.a.) bekezdése szerinti soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetésre is. Az I.- III.r. vádlottak tekintetében indítványozta a bűnügyi őrizetben töltött időnek a kiszabott büntetésükbe történő beszámítását. Terhelt4 rendőr főhadnagy IV.r. vádlott tekintetében indítványozta, hogy a

másodfokú bíróság őt mondja ki bűnösnek, 3 rb. a Btk. 452. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző előjárói intézkedés elmulasztásának vétségében, amelyért a Btk. 33. § (4) bekezdés felhívásával a Btk. 50. § (1) és (2) bekezdése szerinti pénzbüntetésre ítélje. Indítványozta a helyiségnév elírásának kijavítását, valamint a Be. 574. § (1) bekezdése alapján a fennmaradó 110.165 Ft büntügyi költség viseléséről való a rendelkezést.

[8] Az I.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsához 2020. március 3. napján érkezett beadványában tette meg a másodfokú ügyészség indítványával kapcsolatos észrevételeit. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen felderítette, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, és helyes következtetést vont le az I.r. vádlott felelősségére, amikor a hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette, illetve a lőszerral visszaélés büntette tekintetében arra a következtetésre jutott, hogy annak csekély társadalomra veszélyessége lehetővé teszi intézkedés alkalmazását.

[9] A III.r. vádlott védője 2020. április 8-án érkezett beadványában szintén észrevételeket tett az ügyészi fellebbezésre. Ebben kifejtette azon álláspontját, hogy a fellebbezés bírói mérlegelést támad. Az ügyészi fellebbezés megalapozatlan, ezért annak elutasítását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. A vádiratban írt tényállás szövegének azon részét elemezte hogy a vádlottak " az intézkedés alá vont, megalázó helyzetben lévő határsértőknek jogtalan hátrányt okoztak " . A vádhoz kötöttség elvére hivatkozva kifogásolta a Fellebbviteli Főügyészség álláspontját. Álláspontja szerint a célzat vonatkozásában tett módosítás, amit az ügyészség bizonyítékokkal alá nem támasztott feltételezések alapján indítványoz, egyértelműen a vádon túlterjeszkedés lenne, amely tilalmazott. Az a körülmény, hogy a vádirat a jogtalan hátrány okozását jelölte meg célzatként, míg a másodfokú ügyészség az ítéleti tényállást a célzat vonatkozásában jogtalan előnyként kívánja értelmezni a vádon történő túlterjeszkedést jelent. Utalt továbbá arra is, hogy védenca magatartása folytán ténylegesen egyetlen személyt sem ért jogtalan hátrány. A vádlottak ugyanis engedéllyel tartották maguknál a mobiltelefonjukat, és azzal csupán egyetlen kép készült, amelyen az elfogott személyek hasonfekvő testhelyzetben láthatók, tehát nem ismerhetők fel. .

[10] A II.r. vádlott védője szintén előterjesztette a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál Kaposvári Regionális Nyomozó Ügyészség fellebbezésére, valamint a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványára tett észrevételeit. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben, egyben kérte az ügyészi fellebbezés elutasítását. Kifejtette, hogy a fellebbezés megalapozatlan és II.r. vádlott cselekménye nem lehet hivatali visszaélés, mert abból a jogellenesség hiányzik. Érdeksérelem nem ért senkit, a rendőri intézkedés jogszerű volt. Álláspontja szerint a bíróság a bizonyítékok megfelelő mérlegelésével állapította meg azt, hogy jogtalan előny szerzésének vagy jogtalan hátrány okozásának a célzata nem állt fenn. Egyetértett azon elsőfokú bírósági állásponttal, hogy a fényképek készítése legfeljebb fegyelemsértést alapozhatna meg. Kifogásolta, hogy a másodfokú ügyészség indítványában nem határozta meg, hogy mi az adott tényállás kapcsán a célzott jogosulatlan előnyt. Véleménye szerint ugyanis konkrétan meg kell határozni, hogy az előny miben nyilvánult meg. Hivatkozott a tanúként kihallgatott tanú7 ezredes vallomására, aki úgy nyilatkozott, hogy az elkészített fényképek előny szerzésére nem voltak alkalmasak.

Utalt arra, hogy a cselekmény társadalomra veszélyessége is hiányzik. Kifejtette, hogy a fellebbviteli főügyészség által indítványozott bizonyítás lefolytatásával, a Készenléti Rendőrség Szervezeti és Működési Szabályzatának és Ügyrendjének bizonyítás anyagává tételével nem ért egyet, mert az indok nélküli, és nem is állapítható meg, hogy mely körülményt bizonyítására alkalmas.

[11] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a tárgyaláson megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezést a másodfokú ügyészi átiratban írt kiegészítéssel tartotta fenn. Utalt arra, hogy az I.r., II.r. és III.r. vádlottak hivatali bűncselekménye nem tekinthető diákcsínynek. A védett jogtárgy az állami szervek, a hivatalos személyek jogszerű működésébe vetett bizalom. A vádlotti magatartás sértette a jogtárgyat. Kifejtette azon álláspontját, hogy a vádlottak a magánéleti cselekménye nem társulhatott volna a hivatalos eljárásukhoz. A IV.r. vádlott cselekményével kapcsolatban utalt arra, hogy a Btk. 452. § (1) bekezdés a) pontjában írt bűncselekmény megállapítását megalapozza az is, ha az előjáró az alárendelt fegyelemsértéséről szerez tudomást és nem teszi meg a szükséges intézkedést. A IV.r. vádlottnak tehát nem kellett tudnia azt, hogy az alárendeltek cselekménye bűncselekményt valósít meg, elegendő volt az tudni, hogy kötelességszegő magatartást tanúsítottak. A törvényes vád hiányával kapcsolatban utalt arra a legfelsőbb bírósági és kúriai gyakorlatra, hogy a bíróságnak a vádirati tényállásban rögzített magatartást kell elbírálni. Nem a törvényi tényállási elemeket kell beleírni a tényállásba, hanem azokat a magatartásokat, amelyből a törvényi tényállási elemek meglétére következtetni lehet. A tettazonosságon belül a hivatali visszaélés esetében bármelyik irányú célzat vizsgálható. Az elsőfokú bíróság is mindkét célzatot vizsgálta. Az előterjesztett bizonyítási indítvánnyal kapcsolatban utalt arra, hogy a IV.r. vádlottat érintő cselekmény teljességéhez rögzíteni kell a tényállásban az alá-fölérendeltség rendjét, a jelentési és intézkedési kötelezettséget.

[12] Az I.r. vádlott védője a tárgyaláson megtartott perbeszédében az írásban benyújtott észrevételeit fenntartotta, és arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács ítéletét hagyja helyben, az ügyészi fellebbezést utasítsa el. A védece terhére megállapított bűncselekmény kapcsán az enyhítő körülményeket, a jelentős időmúlással a indítványozta kiegészíteni.

[13] A II.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli beadványban foglaltakat változatlanul fenntartotta. Álláspontja szerint védece cselekményéből a társadalomra veszélyesség hiányzott. Részéről jogszerű intézkedés történt, épp a határsértők álltak a jogtalanság talaján. A vádlottak tényállásban rögzített magatartást kifejtették, de az nem volt veszélyes a társadalomra. tanú7 ezredes is azt mondta a tanúvallomásaiban hogy a bűncselekmény nem történt. Az elsőfokú bíróság igen részletesen vizsgálta, hogy jogtalan előny szerzésének vagy jogtalan hátrány okozásának célzata fennállt-e, és mérlegelése alapján kizárta annak megállapíthatóságát. A védő az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[14] A III.r. vádlott védője perbeszédében az ügyészi fellebbezés elutasítására tett indítványt. Álláspontja szerint védece tekintetében a mérleget tényállás továbbra is irányadó.

Védence a hivatali visszaélésnek inkább a sértettje, mint elkövetője lehetne. A III.r. vádlott az elfogott határsértők őrzésébe bekapcsolódva, megcsúszva odaesett az egyik földön fekvő migránshoz és kínos testhelyzetben, kényszeredett mosollyal őt tudta és beleegyezése nélkül lefotózták és a fotót feltöltötték Messenger csoportba. A III.r. vádlott sohasem rendelkezett a róla készült képpel, azt csak később ismerte meg. Adatkezelési szempontból ténylegesen ő maga az ügy sértettje. Ahhoz, hogy saját öröme vagy emlékül készített képről lehessen beszélni, az kellene, hogy saját maga rendelkezhesen a képpel. Ez azonban nem történt meg, így jogtalan előny szerzése nem valósult meg, a jogtalan hátrány okozása pedig már a másodfokú ügyészség által sem hivatkozott.

[15] IV.r. vádlott védője perbeszédében szintén az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Kifejtette, hogy védenca mérlegelés után – lehet, hogy tévedésből – jutott arra a következtetésre, hogy nincs intézkedési kötelessége. Ezzel összefüggésben arra utalt, hogy a magasabb előjárók is csak hosszabb mérlegelés után döntöttek a vádlottakkal szemben fegyelmi megindításáról. Véleménye szerint a vádlott által megismert fényképfelvétel önmagában nem utalt jogsértésre, ezért nem is volt elvárható, hogy ezzel összefüggésben jelentést tegyen.

[16] A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján felülbírált. A fellebbezés tartalmára figyelemmel a felülbírálat teljes körű.

[17] A katonai ügyésznek a további bűnösség megállapítására irányuló fellebbezése alapos.

[18] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács mind az előkészítő ülés, mind a tárgyalás során az eljárási szabályokat betartotta. Az érdekeltek eljárási szabálysértésre nem is hivatkoztak.

[19] Az ítélet A./ tényállási része tekintetében megállapítható, hogy a katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

[20] Az I.r. vádlott a nyomozás során tett vallomásaiban úgy nyilatkozott, hogy nem kíván válaszolni arra a kérdésre, hogy a lőszeresek hogyan kerültek a szekrényébe. Azoknak a birtokába kerülését azonban nem vitatta. Az előkészítő ülésen tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el, de nem kívánt vallomást tenni. A tárgyalást megelőzően írásbeli vallomást és védekezést terjesztett elő, melynek lényege szerint nem tudott arról, hogy lőszeresek vannak a szekrényében. Néhány hónappal a házkutatást megelőzően került kijelölésre részére a

szekrény, azt alaposan nem vizsgálta át. A Szabványkulcs járt a szekrényhez, azt bárki kinyithatta.

[21] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. rendű vádlottnak a tárgyalási szakban előterjesztett védekezésével szemben a tényállást a házkutatásról és lefoglalásáról szóló okirati bizonyítékok, valamint az igazságügyi fegyverszakértő véleménye alapján állapította meg. Helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság a vádlott a nyomozás során, valamint a tárgyalási szakban tett vallomásának ellentmondására. Logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául.

[22] A B./ ítéleti rész tekintetében az elsőfokú katonai tanács a szükséges bizonyítási eljárást túlnyomórészt lefolytatta, a bizonyítékok értékelését elvégezte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A történeti tényállást a vádlottak vallomása, a kihallgatott tanúk vallomása az igazságügyi informatikai szakértő véleménye és a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, és a II.r. vádlott által készített fénykép alapján állapította meg.

[23] Az I.r. vádlott a nyomozás során tett vallomásában tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el. Az előkészítő ülésen nem kívánt vallomást tenni, de bűnösségét tagadó nyilatkozatot tett. Ezt követően írásbeli vallomást terjesztett elő, melyben tagadó tartalmú nyilatkozatát fenntartva részletesebben előadta a mobiltelefonnal rögzített kép készítésének körülményeit, és védekezést terjesztett elő, mely szerint nem beállított kép készült, hanem egy véletlenszerű eseményt rögzített kollégája. Elismerte, hogy ő is szerepel a képen. Az intézkedés alá vont személyek tekintetében a helyzet nem volt megalázó, ilyen szándékuk nem volt.

[24] A II.r. vádlott a nyomozás során tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. A tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni. Az előkészítő ülésen becsatolt írásbeli vallomásában foglaltakat tartotta fenn. Ebben szintén tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Elismerte, hogy a képet ő készítette, de jogtalan hátrány okozása, illetőleg jogtalan előny szerzése nem merült fel benne.

[25] A III.r. vádlott a gyanúsítottkénti kihallgatása során tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Elismerte, hogy a közös csoportba feltett képen szerepel, de úgy nyilatkozott, hogy nem tudja ki töltötte azt fel. A folytatólagos gyanúsított ki hallgatása során nyilatkozott a kép elkészültének körülményeiről. Állítása szerint egy véletlenszerű esemény került rögzítésre, nem beállított kép készült. A tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, az előkészítő ülésen előterjesztett írásbeli vallomását tartotta fenn. Ennek tartalma megegyezett a folytatólagos gyanúsított ki hallgatási jegyzőkönyvben rögzítettekkel. Valamennyi vallomásában nyilatkozatában tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el. Állítása szerint sem hátrányozó, sem előnyszerzési célzata nem volt.

[26] A IV.r. vádlott a nyomozás során nem kívánt vallomást tenni. Az előkészítő ülésre írásbeli vallomást terjesztett elő, valamint a tárgyaláson is érdemi vallomást tett. Valamennyi vallomásában tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezése szerint a mobil telefonnal készült és Messengert csoportba a feltöltött képet látta, azonban az nem rögzített olyan eseményt, amelynek alapján előjáróként intézkednie kellett volna. Az nem rögzített sem bűncselekményt, sem bármilyen parancsnoki intézkedést igénylő eseményt. Helytelenítette a kép elkészültét, ezért új közösségi csoportot hozott létre.

[27] Az elsőfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletben rögzített tényállásában a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai, így a vádlottaknak a cselekmények megtörténtét elismerő nyilatkozatai, a tanúvallomások, az igazságügyi informatikus szakértő véleménye, valamint a mobiltelefonnal rögzített kép, mint bizonyítékok értékelése alapján rögzítette az eseményeket.

[28] Megállapítható azonban, hogy a törvényszék katonai tanácsa által rögzített tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a) és d) pontjai alapján részben megalapozatlan, a mert hiányos, és helytelen ténybeli következtetést tartalmaz. Az ítélet megalapozatlanságát a másodfokú bíróság az általa lefolytatott bizonyítás, valamint helyes ténybeli következtetés után a Be.593.§ (1) bekezdés a) pontja alapján kiküszöbölte.

[29] Az elsőfokú katonai tanács ugyanis helytelenül következtetett, amikor az ítélet 8. oldal (4) bekezdésében azt rögzítette, hogy "... majd ezt követően mivel nem látott indokot arra vonatkozóan, hogy jelentést készítsen a cselekményről és a fényképfelvételek létéről, ugyanis azt nem tartotta olyannak, amely alapján kétséget kizáróan bizonyítható lett volna akár fegyelemsértés, akár bűncselekmény megalapozott gyanúja... ". Ezért ezt a szövegrészt a tényállásból mellőzi, és a tárgyaláson ismertetésre került iratok alapján az érintett tényállási rész szövegét úgy állapítja meg, hogy "A IV.r. vádlott a szolgálat leteltét követően az I. rendű vádlottal szóban közölte, hogy helytelenül jártak el, amikor a fényképeket elkészítették, ennek ellenére nem tette meg a szükséges intézkedést és jelentést, ezzel megsértve Készenléti Rendőrség Nyugat-magyarországi Határrendészeti Igazgatóság igazgatójának 1/2017. (XI.15.) számú intézkedése, a Készenléti Rendőrség Nyugat-magyarországi Határrendészeti Igazgatóság ügyrendjének V. fejezetében írt általános vezetői feladatok közül a 24 h. és 24 i. pontokat. Új Messenger csoportot hozott létre az állomány részére, amit az állomány tagjaival közölt. "

[30] Az ügyrend hivatkozott pontjai az általános vezetői feladatok körében, tehát a IV.r. vádlottra kötelezően rögzítik, hogy felelős az állomány erkölcsi, fegyelmi helyzetéért, cselekvési egységéért, szolgálati fegyelméért, dönt a hatáskörébe tartozó személyzeti, munkaügyi és szervezési, továbbá elismerési és fegyelmi ügyekben, a hatáskörét meghaladó ilyen ügyeket a döntésre jogosult vezetőhöz felterjeszti. Tájékoztatja a fegyelmi jogkör gyakorlóját a tudomására jutott fegyelemsértésről vagy a fegyelemsértés gyanújáról (a szolgálati út betartásával), annak intézkedéséig köteles gondoskodni a vétkes köteleességszegés bizonyítékainak megőrzéséről, a tanúk adatainak rögzítéséről, szükség esetén a helyszín biztosításáról.

[31] A másodfokú bíróság az I.r. vádlott személyi körülményei körében található helységnév elírást Abaligetről Adyligetre helyesbíti, mivel a rendészeti szakközépiskola ott található. Az ítéltábla katonai tanácsa azonban a tényállás további helyesbítését kiegészítését nem látta indokoltnak.

[32] Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített és a másodfokú bíróság által kiegészített, illetve helyesbített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

[33] Nem tévedett a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor az ítélet A./ részében rögzített cselekmény alapján Terhelt1 rendőr főtörzsőrmester I. rendű vádlott bűnösségére vont következtetést, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Az I.r. vádlott magatartásával a Btk. 325. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző lőszerrel visszaélés büntettét valósította meg.

[34] Tévedett azonban, amikor az I.r., II.r. és III.r. vádlottak esetében a B./. tényállási rész alapján nem látott lehetőséget bűnösségüknek hivatali visszaélés büntettében történő megállapítására.

[35] A Btk. 305. §-ában írt hivatali visszaélés büntettét az a hivatalos személy követi el, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen hivatali kötelességét megszegi, hivatali hatáskörét túllépi, vagy hivatali helyzetével egyébként visszaél.

[36] A vádlottak szolgálatot teljesítő rendőrként a Btk. 459. § (1) bekezdés 11/k. pontja alapján minősültek hivatalos személynek. Nem kétséges, hogy három albán és egy iráni határsértővel szemben történő intézkedésük hivatalos eljárás volt.

[37] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az állapítható meg, hogy az I.r., II.r. és III.r. vádlottak egy hivatalos eljárást, a határsértőkkel szembeni intézkedést saját szórakoztatásukra használták fel. A fényképfelvétel azt rögzíti, hogy az I.r. és III.r. vádlottak lényegében modellt álltak a II.r. vádlottnak a kép elkészítéséhez. Láthatóan jól szórakoztak, és a kép a Messenger csoportba feltöltésre került. A felvétel alapján annak spontán elkészülte kizárható. Ilyen módon a vádlottak a szolgálati feladatok adta keretet, a hivatali hatalmat, a hivatali helyzetet a saját és – a megosztással – társaik szórakoztatására használták fel. Ez esetükben jogtalan előny célzatát jelentette. A bírói gyakorlat ugyanis előnynek tekint minden olyan helyzetet, amely a meglévőnél kedvezőbb. Számukra a fénykép elkészítése egy olyan kedvezőbb kellemesebb helyzetet eredményezett, amely egyszerűen csak a szolgálati, hivatali feladat

elvégzésével nem jelentkezett volna. Szolgálatukat saját szórakozásukra használták fel, amely a jogtalan előnyszerzési célzat megállapítására alkalmas.

[38] A II.r. vádlott folytatólagos gyanúsított kihallgatása során nyilatkozott arra vonatkozóan, hogy a kép elkészítésére azért került sor, mert a határnál a határsértők elfogásával egy szakmai sikert értek el, ezt kívánták megörökíteni. A vádlottak szolgálat ellátására vonatkozó szabályok azonban a hivatali munka, a rendőri intézkedés eredményének ilyen, trófeaként történő rögzítését sem teszik lehetővé. Ebben az esetben a hivatalos személy ugyanúgy a hivatali helyzetével él vissza, és az elkészített kép megosztásával az adott közösségen belüli presztízsét kívánja növelni, amely esetében jogtalan előnyként jelentkezik.

[39] A vádlottak rendőrként hivatalos eljárásban az államot képviselték, annak nevében intézkedtek. A hivatalos eljárás során szükségszerűen az eljárás alá vont személy kerül kiszolgáltatott helyzetbe, mint ahogy ez jelen esetben határsértőkkel is történt. A rendőr törvényi felhatalmazás alapján intézkedhetett. Ezt az eljárást, az intézkedés menetét, az abból adódó szituációt nem használhatja fel a rendőr a saját és társai szórakoztatására.

[40] A vádlottak magatartása a hivatali visszaélés törvényi tényállási elemeinek kimerítésén túl veszélyes volt a társadalomra. A Btk. 4. § (2) bekezdésében foglaltak szerint társadalomra veszélyes cselekmény az a tevékenység vagy mulasztás, amely mások személyét vagy jogait, illetve Magyarország Alaptörvény szerinti társadalmi, gazdasági, állami rendjét sérti vagy veszélyezteti. Az I.r., II.r. és III.r. vádlottak magatartása sértette az állami rendet, a rendőr hivatali eljárásának intézkedésének törvényességéhez fűződő érdeket. I.-III.r. vádlottak intézkedésük során az állam nevében jártak el közhatalmi jogosítványaikat gyakorolva. I.-III.r. vádlottak intézkedésük során különösen kedvezőtlen képet közvetítettek a magyar rendőri szervekről, amikor az intézkedés alá vont kiszolgáltatott személy felhasználásával kifejezetten magán célra fényképfelvételt készítettek.

[41] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I-III.r. vádlottak tudatában a jogtalan hátrány okozása legfeljebb eshetőlegesen merült fel, amely azonban nem alapozza meg a célzat megállapíthatóságát egyenes szándék hiányában. Nem kétséges, hogy a vádlottak magatartása egy komolytalan, gyerekes magatartás, amely azonban bűncselekményt valósít meg. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és Terhelt1 rendőr főtörzsőrmester I. rendű, Terhelt2 rendőr törzsőrmester II.r. és Terhelt3 rendőr őrmester III.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 305. § c) pontjába ütköző, társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntetében. Ezen vádlottak a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva, közösen valósították meg. A társtettesi minőség megállapítása nem függhet esetükben attól, hogy ki készítette képet mobiltelefonnal és ki az, aki azon látható. Hivatali helyzetükkel mindhárman visszaéltek, őket jogtalan előny szerzési célzat vezette.

[42] Az ítéltábla katonai tanácsa Terhelt4 rendőr főhadnagy IV.r. vádlott vonatkozásában szintén megváltoztatta az elsőfokú bíróság döntését és ezen vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. a Btk. 452. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző előjárói intézkedés elmulasztásának vétségében.

[43] Ezt a bűncselekményt az követi el, aki előjárói kötelességét megszegve az alárendelt kötelességének vagy bűncselekményének megakadályozásához, illetve felelősségre vonásához szükséges intézkedést elmulasztja. A IV.r. vádlott az I.r., II.r. és III.r. vádlottak előjárója volt. Terhelt4 rendőr főhadnagy jelentés alapján szerzett tudomást ezen vádlottak cselekményéről, a felvétel elkészítéséről és a Messenger csoportban történő megosztásáról. Tisztában volt annak helytelen voltával – működött a veszélyérzete – és egy általa létrehozott új Messenger csoportba terelte át beosztottait. A másodfokú eljárás keretében bizonyítás anyagává tett ügyrend rögzíti az általános vezetői kötelezettségeket, így az intézkedési és jelentési kötelezettséget is. Az előjárói intézkedés elmulasztása megállapíthatóságának nem feltétele az, hogy az előjáró azonnal tisztában legyen hogy alárendeltje milyen bűncselekményt vagy milyen bűncselekményt, vagy fegyelemsértést követett el, de ha felmerül annak gyanúja, akkor a szükséges intézkedést meg kell tennie. A mobiltelefonnal készített és a zárt csoportba feltöltött kép alapján azonban az alárendelt kötelességszegő magatartására nagy biztonsággal lehet következtetni. Önmagában a kép elkészülte és feltöltése utal arra. Az eljárás során kihallgatott személyek egybehangzóan nyilatkoztak arra vonatkozóan, hogy a szolgálatba beosztott személyek engedéllyel mobiltelefont vihetek magukkal a szolgálati helyükre a rendőrségi rádióadások hiányos lefedettségére figyelemmel. Azonban arra is egybehangzóan nyilatkoztak, hogy a mobiltelefonok kizárólag a szolgálati kommunikációra voltak igénybe vehetőek, a magáncélú használat tilalmazott volt. A magáncélú telefon felhasználás már önmagában is előjárói intézkedést igényelt volna.

[44] A IV.r. vádlott három alárendeltje tekintetében mulasztotta el intézkedési kötelezettségét, ezért magatartásával 3 rb. bűncselekményt valósított meg.

[45] A másodfokú bíróság a büntetés kiszabása körében enyhítő körülményként vette figyelembe az I., II. és IV.r. vádlottak esetében azt, hogy a törvénnyel korábban még nem kerültek összeütközésbe, az I.r. vádlottnál azt, hogy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, továbbá valamennyi vádlottnál a megfelelő szintű szolgálat teljesítést igazoló pozitív parancsnoki jellemzését. Súlyosító körülmény a III.r. vádlott esetében az, hogy korábban már összeütközésbe került a törvénnyel, míg a IV.r. vádlott esetében a többszörös halmazat.

[46] Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a 2 - 8 éves büntetési tételű bűncselekményt elkövető I. rendű vádlottal szemben megrovás intézkedést alkalmazott. Az ítéltábla katonai tanácsa ezen vádlott bűnösségét további bűncselekményben is megállapította, ezért vele szemben halmazati büntetést kellett kiszabni. A súlyosabb bűncselekmény sajátos elkövetési körülményeire figyelemmel azonban a másodfokú bíróság lehetőséget látott az I. rendű vádlottal szemben enyhítő rendelkezés alkalmazásával történő büntetés kiszabására. Terhelt1 rendőr törzsőrmester I.r. vádlottat halmazati büntetésül a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontjának

alkalmazásával 1 év börtönbüntetésre ítélte. A végrehajtási fokozat meghatározása a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontján alapszik. A bűncselekményt első ízben elkövető vádlott esetében a másodfokú katonai tanács lehetőséget látott a Btk. 85. § (1) bekezdésének alkalmazásával a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére. A próbaidő tartama a Btk. 85. § (2) bekezdése alapján került megállapításra. Az ítéltábla a vádlott által őrizetben töltött időt a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján beszámította kiszabott szabadságvesztés tartamába a végrehajtás elrendelésének esetére. Terhelt1 rendőr főtorzsőrmester különösen a súlyosabb büntetési tételű bűncselekmény speciális viszonyok között történő elkövetésével, valamint a javára jelentkező enyhítő körülményekre is figyelemmel nem vált érdemtelenné arra, hogy továbbra is hivatásos rendőri szolgálatát folytassa, ezért a másodfokú bíróság őt a Btk. 102. § (1) bekezdése alapján előzetes bírósági mentesítésben részesítette.

[47] Az ítéltábla a II., III. és IV.r. vádlottak esetében lehetőséget látott a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdései alapján pénzbüntetés kiszabására. Terhelt4 rendőr főhadnagy esetében a pénzbüntetés halmazati büntetésként került kiszabásra. A III.r. vádlott korábban összeütközésbe került a törvénnyel, ezért a másodfokú bíróság esetében - társaihoz képest - magasabb napi tétel számot állapított meg, azonban nem tartotta szükségesnek katonai mellékbüntetés kiszabását. A IV.r. vádlottal szemben ugyan halmazati büntetés kiszabására került sor, azonban esetében a jóval enyhébb büntetési tételű bűncselekmény elkövetése nem indokolta magasabb napi tételszám alkalmazását. Az ítéltábla figyelemmel volt a vádlottak személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyaira, ezért a tiszti rendfokozattal bíró és magasabb fizetéssel rendelkező IV.r. vádlottal szemben magasabb napi tétel összeget határozott meg. A II.r. és III.r. vádlottak esetében a másodfokú bíróság a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján az őrizetben töltött időt a pénzbüntetésbe beszámította. Mindhárom pénzbüntetéssel érintett vádlott esetében a Btk. 51. § (1) és (2) bekezdései alapján rendelkezett a büntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint a vádlottakkal szemben ezek a büntetések szolgálják megfelelően a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat, továbbá azok az ítéleti belső arányoknak is megfelelnek.

[48] Az eljárás során összesen 158.012 Ft bűnügyi költség merült fel, melyből 31.889 Ft költséget az állam visel a Be. 574. § (3) bekezdése alapján, figyelemmel arra, hogy ez a költség rész olyan gyanúsított kirendelt védőjének díjaként merült föl, akivel szemben vádemelésre nem került sor. A bíróság a Be. 574. § (1) bekezdése alapján valamennyi vádlottat kötelezte a vonatkozásukban felmerült kirendelt védői díj viselésére, továbbá a mind a négy vádlottat érintő tanúkkal kapcsolatban felmerült költség és az igazságügyi informatikai szakértő díjának viselésére egyenlő arányban. Az igazságügyi fegyverszakértő eljárásával kapcsolatos költségek kizárólag az I.r. vádlottat terhelik, mivel azok kizárólag az általa elkövetett bűncselekményhez kapcsolódnak.

[49] A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb – az I.r. vádlott esetében lőszerrel visszaélés büntette elkövetését megállapító – rendelkezése törvényes, ezért azt a másodfokú bíróság helyes indoka alapján helybenhagyta.

[50] Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontján, a Be. 606. § (1) és (2) bekezdésein, valamint a Be. 615. § (2) bekezdés a) pontján és a hivatkozott jogszabályhelyeken alapszik.

[51] Budapest 2020. szeptember 16.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.

Dr. Szabó Éva hb. ezredes sk.

előadó bíró

bíró

a kiadmány hitelül:

.